

[Alfred Jensen.]

arbejde, men som ikke kan faa Arbejde, vil blive henvist til dem. Det synes at være ganske overflødig med noget saadant, for de Dele af Ungdommen, der virkelig trænger til at lære at arbejde, er jo ikke Arbejderklassens Sønner og Døtre, det er tværtimod dem, man sammenfatter under Begrebet Fars Sønner og Mors Piger, og dem kan man ikke tage med, de møder ikke til Kontrol, de skal ikke have Understøttelse. De kan altsaa fortsat faa Lov til at gaa og demoraliseres.

Men saa for øvrigt, naar den unge Mand, som har været anbragt ved en saadan Foranstaltning, altsaa for Fremtiden i en Ungdomslejr, har haft et saadant Kursus i Arbejde, hvad skal han saa gøre bagefter? Ja, hvis der kan skaffes Udveje, saa skal han have andet Arbejde, men der er ingen her, som tør love, at der bliver noget Arbejde til dem, der kommer ind under disse Ungdomsforanstaltninger, tværtimod, de fleste er skeptiske i saa Henseende. Hvis man har opdraget en saadan ung Mand til at arbejde — vi kan tage en Mand, der er en 20 Aar gammel — og han derefter staa uden Arbejde, saa vil han i Løbet af et Aars Tid eller to komme ind i samme Kategori, som man nu henviser til Ungdomslejr. Er det saa Meningen, at han endnu en Gang skal henvises til Ungdomslejr for at faa et Kursus paa 6 eller 12 Maaneder?

Nej, for os ser det saadan ud, at man ved dette Lovforslag kun tilsigter at faa de unge til at arbejde for den Understøttelse, som ydes dem. Det har de unge vel heller ikke noget imod, hvis de saa bliver stillet paa lige Fod med andre, men det kan man ikke sige, de gør, efter de Lønsatser, her er fastsat. Det skinner tydeligt igennem, at man ønsker, de skal arbejde for Understøttelsen, og naar man nu i dette Lovforslag i Lighed med, hvad man gør i det under forrige Punkt behandlede, forlænger Arbejdstiden og nedsætter Lønnen, saa ses det tydeligt, at det, der skal ske her, er, at de unge skal yde mere Arbejde for de Penge, de faar, end tidligere. Vi kan under disse Omstændigheder ikke medvirke til dette Lovforslags Ophøjelse til Lov, men vil stemme imod det.

Arbejds- og Socialministeren (Kjærbøl):

Jeg takker de ærede Ordførere, som har givet Tilslutning til dette Lovforslag.

Jeg skal blot gøre nogle enkelte Bemærkninger til bl. a. det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, som vel erkendte, at det Spørgsmaal, han rejste, ikke havde

nogen direkte Forbindelse med Lovforslaget, men alligevel fremførte det ud fra den Betragtning, at det havde sin Betydning, nemlig Lærlingeproblemet. Jeg erkender, det er et Problem, som man skal have Opmærksomheden henvendt paa, jeg har personlig ved min Virksomhed gennem Aarene haft meget med det at gøre. Jeg tror, der efterhaanden er ved at blive tilvejebragt saadanne Forhold, at man med større Tryghed maaske end tidligere kan sende de unge ud i Erhvervslivet, ikke mindst er der mellem Organisationerne indbyrdes truffet saadanne Foranstaltninger, som betinger en bedre Uddannelse og en bedre Omsorg for disse unge Mennesker. Men jeg skal fortsat have Opmærksomheden henvendt paa det, selv om det, som sagt, ikke har direkte Forbindelse med Lovforslaget.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen i hans Fortolkning af Lovforslagets § 3, Stk. 3. Den maa forstås paa den Maade, at hvis det er økonomisk muligt at drage flere unge ind, saa gør man det; hvis der tilbyder sig Arbejde, er det ligeledes naturligt, at de unge overtager det i Stedet for at opholde sig i Ungdomslejrene. Denne Lovgivning maa ikke være mere stram, end at der kan tages fornødent Hensyn til Erhvervslivet.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen vil gerne i Udvalget have en Motivering for § 8, Stk. 3, Ekspropriationsbestemmelsen, hvilket jeg skal være villig til at give.

Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft var inde paa Spørgsmaalet om den Forholdsattest, der skal afgives ved Afgangen fra Lejren. Jeg er enig med det ærede Medlem i Betydningen af en saadan Forholdsattest. Jeg vil dog gerne paa den anden Side advare imod, at man gennem denne Attest giver de unge et særligt Prædikat, som skulde gøre dem foretrukne. Vi kan ikke henvise alle unge til Ungdomslejr, og de, som ikke faar Ophold dér, maa jo ogsaa have Adgang til at faa Pladser, komme ind i Arbejdsprocessen og være med dér, hvor der er Mulighed for at opnaa normal Beskæftigelse. Jeg vil altsaa henstille, at der ikke ligefrem bliver Tale om en Præference. Men det er selvfølgelig en Fordel, om man efter at have været paa Ungdomslejr kan forevise en god Attest, ligesom det er et Middel til at animere de unge til at opføre sig ordentligt i Lejrene, fordi de ellers kan risikere en daarlig Forholdsattest.

Jeg vil gerne i Forbindelse med de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Carsten Raft fremkom med om den uheldige